

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' תצוה ט' אדר תשפ"ג

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס' 703

פנינים וקריים

ואתה תצוה את בני ישראל (כו, ב) ואתה ואו מוסיף על ענין ראשון ללמדנו שלא רק חיי שעה של עוה"ז עולם העובר הקריב משה רבינו בעד כלל ישראל אלא אף חיי נצח חיי עוה"ב שנאמר ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחה נא מספרך (לד, לב) אמר הקב"ה מעתה אתה בעצמך תורה אתה הנך כדאי וזכאי ראוי והגון שתצוה את ישראל כמוני, אני אצוה ואתה תצוה וישראל עם קדושים ישמעו ויעשו הלכה למשה מסיני. (מן התורה)

ואתה תצוה את בני ישראל (כו, ב) מיד לדעת הרמב"ם ולדורות לדעת הרמב"ן, אמר לו הקב"ה למשה, דברי אשר שמתו בפיו לא ימוש מבני ישראל מפי זרעם וזרע זרעם עד סוף כל הדורות כולם ולא עוד אלא סוף שכל באי עולם גם הם מודים יגידון ויעידון כי משה אמת ותורתו אמת. (רמב"ן)

ואתה תצוה (כו, ב) מלשון צותא בפרשת תרומה פקד הקב"ה מה יהא תפקידו של כל אחד ואחד ושל כל דבר ודבר, הקב"ה אמר למשה "ואתה תצוה" תפקידך לצוות, דהיינו לבטל לגמרי את היש הפרטי ולכלול אותך בתוך כלל ישראל וכלל תורתנו הקדושה כמש"כ זכרו תורת משה או כדת משה וישראל היינו שתורת ישראל ועם ישראל יתחברו יחד. (האדמו"ר הר"מ מורגנשטרן)

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך (כו, ב) משה רבנו יותר משהיה מצוה את בני ישראל היה מצוה את עצמו זהו שנאמר ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שיקחו את עצמם, אני לדידי אמרתי מה שאמרתי. (המגיד מזלוטשוב)

ואתה תצוה (כו, ב) ואתה הקרב (כה, א) ואתה תדבר (שם ג) הרי ואתה עם שלש לשונות הקרבה ללמד לאישיות כאהרן הכהן מסביר קירבה בעלמא, לחכמי לב אין צורך לצוות אלא שיש צורך לדבר ולהסביר. אבל המוני העם כל בית ישראל לא דיים בדיבור בעלמא אלא צריך לכבוש לבם בצו, על יסוד ישראל מצווים ועושים נתבעים ונותנים. (מן התורה)

ואתה תצוה (כו, ב) ראשית כן "ואתה" תצוה לעצמך ואח"כ תצוה את בני ישראל, ויקחו לקח טוב שעל המנהיג להיות ראש וראשון בעשיית המעשה הטוב למופת ולדוגמא ועי"ז ישפיע שפע רב שדבריו יהיו נשמעין לשמור לעשות ולקיים. (מן התורה)

להעלות נר תמיד (כו, ב) רבי ישראל מסלנט עבר על פתחו של סנדלר בשעה מאוחרת בלילה, ראה אותו עוסק במלאכתו בשקידה, בכה רבי ישראל ואמר מוסר גדול מלמדנו סנדלר זה כל זמן שהנר דולק חמוף ועסוק במלאכתך מלאכת הקדש. (מן הספרים)

כתית למאור להעלות נר תמיד (כו, ב) העולם מלא אורות ומאורות גדולים אלא שהיד הקטנה של האדם סוככת על העינים ומעכבת לראות קרן של אורה. (בעש"ט)

להעלות נר תמיד (כו, ב) בשמחה ובששון באבל ואסון מרבים בנרות, כאשר חכמת אדם תאיר פניו מתארים זאת נר ישראל וגם לעתיד הבטיח הקב"ה ואמר אחפש את ירושלים בנרות (צפני' א) כללו של דברים ליהודים היתה אורה וכו' ישראל יהיה לאור לעמים שנאמר והלכו גוים לאורך ומלכים לנוגה זרחך. (זכרון משה לרבי משה אזולאי)

העשיר לא ירבה וכו' (ל, ה) טעמי הנגינות על העשיר לא ירבה הם מונח רביעי, רמז לאמרת חז"ל המבזבז לא יבזבו יותר מחומש, היינו שיניח חומש מלבר לצדקה. (הגר"א מוילנא)

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

פאשק שיחת אל"ר פרא"ש זיע"א ז' כסליו תשל"ז

זה מהיו"ד של הצדיק אמת, שקיים את התורה שמתחילה באלף. וכשיהיה ככה אז נזכה לשלימות שאין כמותה.

בד

יתן ה' שנחזיק עצמנו ביחד, ונזכה ע"י ההתמטעות שלנו לבנות ביחד את הבית השלישי, שזה השם של אל"ף יו"ד. כשיבוא משיח ויתגלה כסא הכבוד, ישאר השם של אל"ף יו"ד, "אידהנוי"ה", שזה האל"ף זה הצדיק אמת שקיים את התורה שמתחילה באל"ף, וידוע כי קוב"ה ואורייתא וישראל חד הוא, שהכל מתחיל באלף. ומהי ההתחלה, שהצדיק אמת ממעט עצמו ביו"ד. ולמה הוא ממעט, כי הוא הגיע לבינה ה' צור עולמים. הצדיק אמת עושה שיתגדל ויתקדש שמה רבא, 'שמה רבא' זה השם של הרבש"ע, ומתי שיהיה הכסא שלם יהיה שמה רבא.

כל זה לא יכול להיות רק אם אנו נהיה מאוחדים, אם היה אפשר בלי זה הרבש"ע כבר מזמן היה גואל אותנו, אבל הוא מצפה מאתנו לכזו אחדות שהיא תבנה את שם ה', שהיו"ד ה"א יהיה שלם. והיות שאין הכסא שלם עד שיהיה "מחה תמחה את זכר עמלק", כאשר אנו נעקור כל אחד את העמלק שלו, יהיה "אידהנוי"ה", והתורה תחזור בחזרה להתחיל באל"ף. ע"י מי, ע"י הצדיק אמת שהיפך את יו"ד ה"א שזה דין, ליו"ד ה"א של רחמים. ואז יהיה בחזרה

ה' יעזרנו שנזכה כולנו יחד לשם של הצדיק אמת, שזה הרבש"ע בעצמו. השם של הצדיק אמת זה יו"ד אל"ף - "אידהנוי"ה", והשם של הרבש"ע זה אל"ף יו"ד - "אידהנוי"ה". הסוף של יו"ד אל"ף זה ה"א יו"ד, היו"ד לפני הה"א, אבל אחרי הכל, כשיהיה תחיית המתים, אז הצדיק אמת - שזה הרבש"ע עצמו - יתקן את השם של יו"ד אלף, ויהיה השם של הרבש"ע שמתחיל באל"ף יו"ד ומסתיים ביו"ד ה"י. והענין הוא כי אל"ף זה התורה עצמה שנבראה אלפיים שנה לפני הבריאה (ילקוט שמות שסח), מתי שהרבש"ע ברא בלי בחירה, והצדיק אמת שקיים את התורה בשלימות, הוא היפך את השם שיתחיל באל"ף, שזו התורה שמתחילה באלף, והיפך את היו"ד, שיהיה יו"ד ה"א, בינה ה' צור עולמים. ובזה יהיה הכסא שלם.

הצדיק אמת הוא עושה את הכסא שלם. כי אין הכסא שלם עד שיתקיים (רש"י ישע"י יב, ב ד"ה י-ה) "תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח" (דברים כה, יט), כשיהיה "לא תשכח" אז יהיה הכסא שלם, דהיינו היו"ד ה"א של הצדיק אמת, וזה הוא הכסא שלם. בגלל שבתוך היו"ד ה"א של יבינה ה' צור עולמים אין הוי"א אדנ"י, רק יו"ד ה"א, אבל היו"ד ה"א של צדיק אמת, זה "אידהנוי"ה", שמתחיל באל"ף, זו התורה שמתחילה באל"ף, ואז יהיה היו"ד ה"א שלם, ז.א. שבתוך היו"ד ה"א יהיה הוי"א אדנ"י. כל

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

הרחמים לדיון. אני מקוה שמעכשיו תתחיל אחדות שלמה אצל החברים, וכשתתחיל האחדות אצל החברים נזכה ל"עוד יזכור לנו אהבת איתן אדונינו", אדונינו זה הקב"ה שהצדיק אמת פרסם ועשהו אדון העולם; ונזכה לשם של הצדיק אמת, יו"ד אל"ף, שהצדיק מתמעט ומתחיל מאלף; ונזכה לצדיק אמת, שיהיה שלימות הוי"ו של צדיק אמת. ואז נזכה לתורה שמתחילה באלף. כל אחד רוצה זאת, אבל שאור שבעיסה מעכב. וכשנהיה ביחד לא יהיה שאור שבעיסה, כי האחדות לבד מבטלת את השאור שבעיסה.

זו אמנם עבודה קשה, אבל זו העבודה, שנגיע לזה שלא יהיה מחלוקת, וכולם יראו את האמת. וכשיהיה משיח פרטי או יהיה משיח כללי. כשאנו נהיה ביחד נזכה למשיח פרטי, ואז נִזְכֶּה וְנִזְכֶּה את המשיח הכללי. ככה זה יהיה.

הבה נקוה שמהאסיפה הזו שישבנו הלילה נזכה לשמו של הרבש"ע של הצדיק אמת. וזה לא רחוק. הרבש"ע כבר סיבב אותנו כל כך הרבה סיבובים, כ"כ הרבה גלגולים. ובנוסף יש לנו חברותא כבר קרוב לשלושים שנה, יש חברים שכבר לא חיים עמנו.

פנינים יקרים לתודש אדר זכור ופורים

משנכנס אדר מרבין בשמחה (תענית כט) ויש להתבונן שמחה זו מה היא עושה ועל מה זה. הלא כל השנה מצווים אנו לעבוד את ה' בשמחה, וכן יש לדייק משמעות הלשון "מרבין" דמשמע שמרבה ומוסיף על הקודמת ומשמע שנוהג כבר שמחה לפני חודש אדר, והנה כתוב בתהלים יפה נוף משוש כל הארץ הרציון וכו' ופרש"י ששם שוחטין חטאות ואשמות ומי שהיה עצב על עבירות שבידו מתכפר לו ויוצא משם שמח. הרי שהחטאים גורמים לאדם עצבות וצער. וכשחסר כל זה עם חרבן הבית מעכב מאיתנו לשוש. וכשבא חודש אדר שבה קיימו וקבלו התורה מרצון מוסיף שמחת התורה לאות רבוי עסק התורה של קיימו וקבלו. (מרבין חיים להרא"ח ברים) תמחה את זכר עמלק וכו' (פר' זכור) וצ"ב מאין יש לעמלק זכר הלא ענין זכר הוא ענין גבוה ופנימי. מתרץ חידושי הרי"ם שעמלק גונב את הזכר מישראל ע"כ. היינו כפי מה שחסר זכרון השי"ת במעשה בני ישראל נקרא שיש לעמלק זכר. ואם בני ישראל זוכרים ממילא יהיה נמחה שמו של עמלק. וע"י הזכירה יכול לנקום בו ולמחות שמו. ושוב לא יחטא.

שבת זכור שבו אנו מכריזים על אמונתנו בהשי"ת ביתר שאת ועוז ובכח הארה הגדולה ניקח לעבוד ה' בכל שבתות השנה.

ומרדכי ידע את כל אשר נעשה וגו' (ד', א') מוסבר בזה"ק כי שאר בני ישראל לא ידעו רק מה שראו עיניהם שהמן ושאר שונאי ישראל הולכים ומתגברים ומחדשים גזרות רעות. ומרדכי ידע גם מקור כח הקליפות. התבונן בכל אשר נעשה שגברה כח הקליפה ע"י חטא בני ישראל שבאותו דור עד שהיו צריכים לעורר רחמים על כן ויקרע את בגדיו. ואסתר אשר זכתה לרוח הקודש ידעה גם כן בכח התפלה שנאמר ותעמוד בחצר המלך (ה', א') ואין עמידה אלא תפלה, ובתפלתה עוררה חסדי המקום ברוך הוא כמש"כ ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב והוא חוט של חסד וכו'. ולא לה לבדו אושיט שרביט זה אלא לכל איגון דאתחברין בהדיהו. (יסוד יוסף פפ"א)

המשך פציצים יקרים

העשיר לא ירבה והדל לא ימעט וכו' (ל, טו) שלמה המלך אומר בקהלת והשבע לעשיר איננו מניח לו, עני זה שאין לו משאבים לפרנסתו יודעים אנו ממה הוא חי הריהו מחייה עצמו בבטחון ובתקוה אבל אדם עשיר שמשופע בפרנסה תמיהני מהיכן אדם זה חי? וזהו העשיר מהיכן יש לו להרבות והעני לא צריך להמעט כי השי"ת מוכהו! (רבי שמחה בונם מפשיסחא)

העשיר לא ירבה והדל לא ימעט ממחצית השקל (ל, טו) למה מחצית ולא שקל שלם? אלא כדי לזכור תמיד כמה שהיה נותן חוזר ונותן עדיין הוא באמצע המִתָּן ועדיין לא נתן אלא המחצית. (כתב סופר)

את שבתותי תשמרו (לא, יג) לשון רבים, אדם מישראל בשעה שעושה הבדלה במוצ"ש צריך כבר באותה שעה להרגיש את הארה של השבת הבאה לטובה כדי שיהיו בידו תמיד שתי שבתות השבת היוצאת והשבת הנכנסת...

אך את שבתותי תשמרו (ל"א, יג) פרש"י כל אכין ורקין מיעוטין למעט שבת ממלאכת המשכן, אך נודע שאין הקב"ה שורה אלא את דכא ושפל רוח על כן צריך האדם להיות בעיניו בבחינת מ"ה ואין, ואז ישרה הקב"ה שכנינו ובודאי אז לא יחסר לאדם כלום כיון שאין נחשב לכלום בעיני עצמו א"כ לא שייך חסרון בדבר שהוא אין. זהו אך למעט שיהיה האדם ממעט עצמו כאין ואז ישרה בו אלקותו וכו'. (מאור עינים)

ושמרתם את השבת כי קודש היא לכם (לא, יד) אמרו חז"ל (זמירות שבת) מעין עולם הבא שבת מנוחה. הבנת הענין אל תקרי מְעִין אלא מְעֵן שהשבת מנביע חיים ברכה לישראל.

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת וכו' (לא, טז) שבת הוא יום מנוחה, ואעפ"כ נאמר לעשות שצריך עשיה ובמה מעשין אותו מאחר וכל מלאכה אסורה בו? הוי אומר בעבודת אלקים בתורה בתפלה וכו'.

ואם אין מחני נא מספרך (לכ, לב) משה התפלל ואמר מחני נא מספרך, לפי שאמר לא באו ישראל לידי עבירה אלא מפני שהם סומכים עלי שאעמוד להם בפרץ: אסגור בשבילם ואתפלל בעדם, לאשר על כן "מחני נא" מספיק ואז יבינו שהם חייבים לסמוך על עצמם בלבד ולא יחטאו עוד...

ולא שתו עדיו עליו וכו' (לג, ה) דל שבדלים שאין לו אפילו אחד מרוב צרכי יום יום איך הוא מברך ברכת שעשה לי כל צרכי, אך אם הקב"ה הוא זה שחנן בעניות שמע מינה שהיא היא ההצטרפות שלו הרי שיש לפתוח בשמחה שעשה לי כל צרכי.

והיה כל מבקש ה' יצא אל אהל מועד (לג, ז) מכאן שצריך אדם לגלות ממקומו כדי ללמוד תורה (וכן מצינו באבות ד' רבי נהוראי אומר הוי גולה למקום תורה ואל תאמר שהיא תבא אליך).

ויעבור ה' על פניו ויקרא וכו' (לד, ו) איתא בגמרא (ר"ה יז) אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו: מלמד שנתעטף הקב"ה כשליח צבור והראה לו למשה סדר תפילה אמר לו כל זמן שישראל חוטאין יעשו לפני כסדר הזה ואני מוחל לכם, ע"כ לכאורה צ"ב הרי רואים פעמים שמעוטפין בטלית ולא נענין, אלא אפ"ל הכוונה כל זמן שישראל עושין כסדר הזה לרחם על העניים ולחונן את הדלים להאריך אפים ולעשות חסד אלו עם אלו ולעבור על מדותיו כאמרם ז"ל כל המעביר על מדותיו מעבירין לו על כל פשעיו (יומא כג) אז הם בטוחים שאינן חוזרות ריקם אלא נענים ברחמים וברצון.

נושא עון ופשע וחטאה ונקה (לד, ז) אף ונקה מדה של רחמים וכך סדרם "ונקה", הקב"ה מנקה גם "לא ינקה" גם מי שאינו יכול לנקות את עצמו ובלבד שינציץ בלבבו הרהור של תשובה. (רבי שמואל מסלונים)

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050
☎ 02 - 5829688 פקס: 02 - 5325477

ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

